

Al Yanaklıyı Görünce

— kul mehmet · 19 Nisan 2013

Gönlümü avutmak teselli etmek için boş, boş geziyorum yolları
Hayatıma ayna olacak ışık olacak, bir gönül aramaktayım.
Gönlüm yıkık, üzgün gözlerim yalvarışla anlatmakta, çaresizliğimi.
Kuşlara, ovalara, lakin boş beyhude, çaresiz umarsız
Yolların beli bükük, kayıtsız alakasız gönlüme çare olmak için..
Durmuyup dönen yollar çaresiz, gözler çaresiz, yanan kandil çaresiz.
Ben dildar aday çaresiz, düşler çaresiz, hayaller çaresiz
Kıvrım, kıvrım sancılarda, yatak minder çaresiz.
Efgan, eyleme ey gönlüm.
Ayrılık acısıdır, yalnızlıktır seni böyle yakan, yok eden.
Ondandır evlerin harabe, virane heba olmak bundandır ey gönül.
Bekle gelir boz ata binmiş, ayrılık ateşinden kavrulmuş, o yar gelir.
Son nihayet, tükenme bitmez, bekleyen gönülde,
Bohça çıkın hazırla bekle hublar şahı güzelini,
Yoldadır, baygınlaşmış süzülmetedir senin için,
Husni cemali gönüllere hükmeder, kalem kaşı sarayları fetih eder.
Kelam-ı kudret ile sefa ile bekle.
Geliyor salına, salına servi revanın selam ile.
Canlanır vücut şehri, al yanaklıyı görünce.